

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. II. De illis, qui possunt sibi Confessarium eligere ab Episcopo non
approbatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

Layman. lib. 5. tract. 6. c. 10. n. 19. Rodr.
tom. 1. qu. 60. art. 3.

§. II.

De illis, qui possunt sibi Confessarium eligere ab Episcopo non approbatum.

Religio-
si de li-
centia
suorum
prælato-
rum, Sa-
cerdoti
simplici
possunt
confiteri

49. **Q**uicumque secularis, qui vel à Pontifice ob speciale indultum, & privilegium, vel à suo proprio Prælato facultatem accipit eligendi sibi idoneum Confessarium, debet omnino talis esse ex approbatione ab Episcopo; etiam si hoc in bulla, aut privilegio non exprimitur; semper enim subintelligitur: quia in generali concessione non veniunt, quæ Superior non concederet, si rogaretur. Specialiter: nunquam autem Summus Pontifex hanc facultatem præbet, nisi eligendi jam approbatum; & si ad non approbatum peteretur, eam proculdubio negaret. Maxime: quia existat in oppositum decretum Concilij, cui nunquam derogatur, nisi cum expressa mentione illius. ¶ At regularis, si vel à Pontifice, vel à suo Prælato, qui potest dare in subditos jurisdictionem, licentiam eligendi confessarium, quem voluerit, tacitam, vel expressam accipiat; potest etiam simplicem Sacerdotem non approbatum ab Episcopo, eligere: quia hoc ex jure antiquo Religiosi habebant, ut de licentia suorum prælatorum possent cuilibet confiteri; uti ex communi sententia docent Suarez disp. 28. sect. 4. n. 5. Lugo disp. 21

n. 2. Diana tertia parte, tract. 2. resol. 3. & 30. & part. 8. tractat. 1. resol. 86. Thomas Hurtad. resol. moral. tom. 2. tractat. 12. cap. 1. §. 2. dub. 5. nu. 2071. Leander tom. 1. tract. 5. disp. 11. qu. 45. Antonius à Spiritu sancto in Director. Confessar. tr. 5. disp. 12. sect. 19. num. 830. Dicastillo disp. 10. n. 417. & nos fufius dicemus, circa quos nihil Concilium innovavit, quia solum loquitur de Confessoribus sæcularium, ut patet ex ejus verbis.

50. Hinc fit posse modo omnes Prælatos regulares, Generales, Provinciales, Priores, seu immediatos Conventuum Prælatos, Vicarios, & quoscumque Conventuum præfidentes eligere sibi confessorem, quem voluerint, etiam simplicem Sacerdotem, sive illius Ordinis, sive extraneum, tam sæcularem, quam regularem: quia hoc illis conceditur in cap. ultim. de Pœnitentiis, & remissionibus, ubi dicitur: Ne pro dilatione pœnitentiæ periculum imminet animarum, permittimus Episcopis, & aliis Superioribus, necnon minoribus Prælatibus exemptis, etiam præter sui Superioris licentiam, providum, & discretum sibi posse eligere confessorem. Quod indultum minime revocatum fuit à Tridentino: quia in eo solum est sermo de Confessore sæcularium. Et licet in eo textu, providum, & directum Confessorem electum debere esse dicatur; sed non requiritur, nec petitur, quod talis per examen, aut judicium Episcopi judicetur; sed quod alias sit talis secundum judicium illius eligentis. Sic ex communi sententia Sylvestri verbo Confessor. 1. q. 8. Suarez disp. 27. sect. 8. n. 10. Moya tract. 3.

tract. 3. disp. 7. quast. 2. num. 5. Lugo
disp. 19. n. 4. Diana. 3. p. tract. 2. resolut.
1. & 4. part. tr. 4. resolut. 1. N. Antonius
à Spiritu sancto in Director. regul. 1.
parte, tr. 2. disp. 1. num. 16. & in Director.
Confes. tom. 1. tract. 5. disp. 12. sect. 1.
n. 832. Bordon. tom. 2. res. 34. n. 18.
Rodrig. qq. regul. tom. 19. 13. art. 10. &
q. 17. art. 4.

Posse
parochos
simplicem Sa-
cerdotem sibi
in confessa-
rium eligere, ali-
qui dicunt.

§ 1. Et si occasione hujus inquit-
tas, an etiam Parochi possint sibi eli-
gere confessorem simplicem Sacer-
dotem ab Episcopo non approba-
tum, regularem, vel sæcularem, virtu-
te supradicti privilegij? Aliqui affir-
mant propter illud verbum: *Necnon
minoribus Prælatiis*, sub quo nomine
parochi dicunt intelligi, qui suorum
subditorum sunt Prælati minores
comparatione ad Episcopos, sicut
Prior comparatione ad Provincialem
est minor Prælatiis; & cum privi-
legium sit favorabile, ample est in-
terpretandum: quod revocatum non
est per Tridentinum, quia est in cor-
pore juris insertum, cui non derogat-
ur per subsequentem dispositionem
contrariam, nisi fiat de illo expressa
mentio, quæ in præsentibus non invenit-
ur. Sic N. Antonius à Spiritu sancto
loco citat, ex Director. Confess. num. 835.
Sylvester *sup. Palqualig. decis. 105. n. 5.*
Margarita *Confess. fol. 156.* quam re-
fert, & sequitur Vega 1. part. *Summ.*
cap. 75. Sotus in 4. dist. 18. q. 4. art. 2.
§. similiter, & art. 3. §. Postremum. Vin-
centius Baronius p. 2. *contra Ama-
deum disp. 1. sect. 3. fol. 245.* & probabi-
lem dicit Suarez tom. 4. in 3. part. *disp.*
28. sect. 2. n. 7. Bassæus *verbo Confessa-*
rius 2. n. 11. Christophorus à S. Jo-

seph *verbo Conf. 4. part. Sacram. Pœn.*
de ministr. dub. 4. n. 17.

§ 2. Et hanc amplecti tenentur Sunt qui
omnes, qui dicunt, posse parochum asserunt
post Tridentinum, Sacerdotem sim- posse pa-
plicem non approbatum ab ordina rochum
rio exponere ad audiendas suorum simpli-
Confessiones: quia potest parochus, cem Sa-
eum pro se eligere Confessorem, cerdo-
quem pro subditis exponit, ut Præla- tem ex-
tus potest licentiis uti, quas subditis ponere
concedit; & concedere confessario, ut ad audi-
eum absolvat, vel cum eo dispenset in endas
his, in quibus ipse cum aliis dispen- suarum
re valer. Ut cum D. Thoma in 4. dist. ovium
20. quast. 1. art. 5. q. 4. ad 1. docent confes-
communitè Doctores. Quod autem siones.
parochus possit simplicem Sacerdo-
tem exponere ad audiendas suorum
Confessiones, tenent Soto *loco citato,*
art. 3. §. Postremum. Thomas Hurtad.
tom. 2. resolut. moral. tract. 12. cap. 1. nu.
2024. Mag. Gallo Mag. Joannes de
Orellana, & alij Doctissimi Magistri,
quos refert, & sequitur Petrus de Le-
desma in *Summ. tom. 1. de Sacrament.*
Pœnitent. cap. 12. conclus. 5. §. la segunda
sentencia. Ludovicus de S. Joan. *quast.*
6. de Pœnit. art. 2. difficult. 12. & ut
probabilem amplectitur M. Joannes
à Cruce in *direct. part. 2. de Sacrament.*
pœnit. quast. 5. dub. 6. conclus. 2. & pro-
bant *ex cap. Placuit, 6. omnis utriusque*
sexus, de pœnit. & remiss. ubi Pontifex
facultatem concedit parochis, expo-
nendi pro subditorum Confessionibus,
quemlibet Sacerdotem pruden-
tis iudicio idoneum, absque alia ap-
probatione. Quæ privilegia per Tri-
dentinum revocata non sunt, cum de
illis non faciat mentionem, prout ne-

Dddd 2 cessa-

Post
Tridentinum
nec parochus
potest
sibi in
confessorum
simplicem
Sacerdotem
eligere, nec
pro suis
subditis
exponere.

cessarium erat ut derogaret privilegio in jure communi inserto.

53. Sed dicendum est non posse parochum, post Tridentinum, sibi Confessorem simplicem Sacerdotem eligere, nec pro suis subditis simplicem Sacerdotem exponere. Prima pars probatur. Tum: quia parochi nunquam simpliciter, & absolute in jure dicuntur Prælati; quin potius in eo aperte fit distinctio inter eos, & Prælatos, ut patet ex *Clementin. Dudum de sepulturis*. Tum etiam: quia esto lato nomine Prælatorum parochi venire possent; non ob id parochi privilegio illo concessio in *cap. ultim. de pœnit. & remiss.* perfrui valerent: quia illud non quibusvis Prælati inferioribus confertur, sed minoribus Prælati exemptis, ut sunt Prælati Religionum: curati autem non sunt exempti ab Episcoporum jurisdictione. Tum denique: quia sic decisum est ab Alexandro VII. die 24. Septemb. anno 1665. ubi inter alias propositiones, quas Pontifex damnavit ut scandalosas, & sub pœna excommunicationis prohibuit, una est: *Qui beneficium curatum habent, possunt sibi eligere in confessorium simplicem Sacerdotem, non approbatum ab Ordinario*. Quare nostram conclusionem tenent quoad hanc primam partem, Suarez *tom. 4. in 3. p. disp. 28. sect. 2. num. 7.* Moya *disp. 7. q. 2. s. 2.* Granada *tract. 10. de pœnit. disp. 15. n. 4.* Molfesius *tract. 7. c. 15. n. 38.* Ægidius *disp. 2. num. 61.* Gaspar Hurt. *de pœnitent. disput. 10. difficult. 13.* Quoad secundam vero partem assertio probatur. Tum: quia hoc ipso,

quod Pontifex damnavit illam propositionem, videtur condemnare eam, ex qua illa manifeste sequitur, ut *numer. precedent.* dicebamus. Tum etiam: quia esto illa jura non essent revocata per Tridentinum, quod falsum est, ut infra dicemus; id necessarium non erat, ad novum jus statuendum: quo Tridentinum sancivit nullum secularem, nisi cum approbato ab Episcopo, posse confiteri; quia parochis ablatum non est privilegium, & facultas, quam habebant ex illis juriibus delegandi pro suis subditis jurisdictionem Sacerdoti idoneo; sed Concilium declaravit, quis in posterum, pro secularibus, confessor idoneus, seu ut in dictis textibus habetur, *providus, & discretus* judicandus sit; nimirum, *qui ab Episcopo fuerit approbatus*. Qua declaratione semel polita, nequit parochus alteri jurisdictionem delegare. Sic Suarez *disputat. 2. h. sect. 4. nu. 11.* Fagundez *de 2. præceptis Eccles. lib. 7. cap. 2. num. 43.* Joannes Santius *in select. disput. 48. numer. 11.* Matthæus de Moya *num. 23.* Campensis *in Curs. Theolog. tom. 2. tractatu 24. disputat. 5. sect. 7. num. 64.* Martinus à S. Joseph *in monitis Confess. tom. 1. lib. 1. tractat. 24. numer. 5.* Diana *3. p. tract. 4. resol. 146. & p. 10. tractat. 16. resol. 75.*

54. Cum hoc tamen stat posse parochum pro se, & pro suis subditis alteri parochi jurisdictionem conferre, & cum illo libere confiteri; Immo pro se, & pro suis omnibus quemcumque sacerdotem eligere ab Episcopo approbatum; etiam si jurisdictionem

rifdi-
tionem
conferre

tionem non habeat in illa diœcesi; immo nec alibi: quia ad delegationē jurisdictionis acceptandam, quam delegare potest parochus, utpote de jure ordinatio illam habens, solum requiritur in sacerdote ex Tridentino vel approbatio Episcopi, quia iudicatur idoneus, seu providus, & discretus, vel quod beneficium habeat parochiale. Ita pro validitate alterius parochi expositione tenent Henricus lib. 6. cap. 8. num. 2. Layman. lib. 5. tract. 6. cap. 10. numero 4. Suarez disp. 28. sect. 4. num. 28. Bossius de jubileo sect. 3. casu 2. §. 4. n. 126. Thomas Hurtado, tom. 2. tract. 12. cap. 1. num. 2026. & pro cujusvis approbati expositione sive ab Episcopo diœcesano, sive ab alio quopiam Episcopo, Moya tract. 5. disputatione 7. questione 2. num. 26. Navarr. Trullench. Henriquez, Joan. de la Cruz, quos refert. & sequitur Leander, tractat. 5. disputatione. II. quæst. 59.

Regula-
res de li-
centia sui
Prælati
possunt
confiteri
cuilibet
simplici
Sacer-
doti.

55. Jam diximus supra posse religiosos sive intra conventum, sive extra illum cuilibet sacerdoti simplici confiteri de licentia sui prælati, qui potest circa hoc licentiam præbere, qui apud nos est solus Provincialis, vel ex ejus commissione prælatus immediatus; virtute cujus, iste cum extra domum mittit religiosos, tacitè illis hanc licentiam impertitur; ex interpretativa facultate, & licentia: non autem requiritur, quod confessor ab ipsis electus, sive secularis fuerit, sive regulatis, sit ab Episcopo approbatus: quia ante Tridentinum poterant ex privilegijs religiosi, de licentia suorum prælatorum, cuilibet

sacerdoti simplici confiteri: sed circa religiosos nihil innovavit Tridentinum, quod solum loquitur de secularibus: ergo, &c. Sic communiter Doctores, quos, num. 49. dedimus, & præter eos tenent Palaus tract. 13. de Pœnit. disp. unic. punct. 17. §. 2. Bassæus confess. 2. num. 5. Dicastillo disp. 10. dub. 9. num. 237. De bene tom. 2. cap. 14. disp. 18. sect. 11. num. 3. Bruno tract. 5. cap. 6. prop. 1. ¶ Diximus de licentia Prælati: quia absque illa, nulli sive extra domum, sive intra domum possunt confiteri: quia sine illa, nullam habet confessor in pœnitentem jurisdictionem, etiam si sit ab Episcopo approbatus. Qui sicut non habet jurisdictionem in religiosos exemptos, non potest eam ulli concedere: nec ex vi privilegiorum possunt religiosi confessorum à suo prælato non approbatum eligere. Quia Pontifices privilegia concedentes, nolunt statuta religionum invertere, nec disciplinam monasticam minuere; sed potius favere. Et ideo semper illa concedunt quoad usum, dependentem à Prælati; ne privilegium in favorem religionis concessum, in ejus converteretur dispendium. Quare si alicui simplici sacerdoti, vel etiam approbato ab Ordinario, contra statuta, vel mandatum Superioris religiosus confiteretur; nulla esset talis confessio. Sylvester. Confessor. 3. n. 6. Joannes à Cruce in Epitom. lib. 2. cap. 2. dub. 3. Lezana tom. 1. c. 18. n. 26. & 27. & 10. 3. verb. Confess. n. 11. & 20. Corolian. p. 1. de casib. reserv. sess. 3. art. 19. Palaus n. 8. Pellizz. n. 9. Bordon. resol. 36. n. 35 Bruno prop. 1. citata.

D d d d 3 56. At

Quid non
circa
prædicta
ex jure
nostro
habeatur

56. At si alicubi consuetudo vigeat, videntibus, & consentientibus prælatis, ut religiosus intra vel extra domum cum quolibet sacerdote confiteatur, poterit cum sacerdote simplici sæculari, vel regulari, suæ, vel alterius religionis, confiteri: quia hoc ipso censentur Prælati licentiam præbere. Apud nos autem nulla talis reperitur respectu Sacerdotis simplicis nostræ religionis, cum in nostris constitutionibus 2. part. capite 6. numero 5. dicatur: *Innitentes tam juri communi nostrisque statutis, atque antiqua consuetudini, quam Pontificum privilegiis, declaramus Sacerdotes simplices nostræ religionis (illos videlicet, qui Provincialis, vel Generalis licentiam, & approbationem non habent) nullam habere jurisdictionem, ad audiendas confessiones fratrum, etiam Sacerdotum. Et si forte ratione consuetudinis esset quoad hoc aliqua tacita licentia, illam presenti decreto annullamus: decernentes, ut à nullo prælato præter P. Generalem, vel Provincialem unquam licentia concedatur: aliàs sit nullius roboris, & momenti. Quod intelligi volumus sive intra, sive extra conventum existant: proindeque nullus religiosus, etiam Sacerdos alicubi eum confiteri possit.* Circa quam constitutionem infra nonnihil dicemus. Et non esse contra illam, quod extra domum Sacerdoti simplici sæculari, vel regulari alterius religionis, declarabimus.

Novitij, famuli, commensales religiosi.

57. An vero novitij, vel qui mox ingressuri sunt religionem, necnon famuli commensales conventus possint ex vi supradictorum privilegiorum confiteri Sacerdoti, ab Episcopo non approbato? Respondetur af-

firmativè. Quia omnes dicti in favorabilibus veniunt nomine religiosorum: & de famulis constat ex Trid. sess. 24. c. 11. ubi eximit eos à jurisdictione Episcoporum, qui gaudent religiosorum immunitate. Maximè quoad Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis, ut constat ex eodem Tridentin. sess. 25. cap. 11. circa quæ in favorabilibus semper intelliguntur nomine religiosorum. Et ita declarasse Sacram Congregationem die 14. Augusti, anno 1665. testatur Peyrin. tom. 2. privileg. constitut. 1. Julij II. num. 12. Quare licet pro sæcularium audiendis confessionibus, requiratur Tridentinum approbationem Episcopi in Sacerdote; non pro his, de quibus loquimur, qui privilegiis funguntur regularium. Bordon. tom. 2. resolut. 34. num. 41. Lezana tom. 2. c. 16. n. 6. Antonius à Spiritu sancto in direct. confess. tract. 5. disp. 13. sect. 2. n. 858. & in direct. regul. tract. 2. disp. 3. sect. 1. n. 5. Magala 1. part. l. 1. c. 8. n. 20. Peyrin. loco citat. Barbosa de jure Eccles. lib. 1. c. 43. n. 204. Bassaus n. 5. Cespedes de exempt. c. 6. disp. 12. §. à nu. 4. Fernandez in exam. Theolog. mor. part. 3. cap. 9. §. 6. n. 1. §. Ex quo fit posse confessarium regularem, etiam ab Episcopo non approbato illos absolvere à casibus Episcopis in specie reservatis, sicuti potest religiosus: quia funguntur religiosorum privilegiis. Cespedes, Peyrin. Antonius à Spiritu sancto locis citatis. Cæterum cum ipsi non sint absolute religiosi, & alias nemo teneatur uti privilegio, cap. Ad Apostolicam de regularibus, cap. si terra, de privilegiis; poterunt si voluerint,

rum pol
sunt cum
non ap
probato
ab Episcopo
conferunt

Et
fi
gi
lin
no
po
no
pr
co

Pr
fel
bu
ni
ap
ba

rint; etiam non expectata licentia Prælati, cuilibet extraneo ab Episcopo approbato, sicut alij sæculares confiteri. Sanchez l. 9. de Matrim. disp. 2. num. 7. Bordon. tom. 2. resolut. 34. num. 41.

Equites sive religiosi. Sed modo est duplex difficultas. Prima, an Equites S. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, S. Stephani, de Avis, Montelæ, & alij, possint confiteri Sacerdoti non approbato ab Ordinario, sed à suis Superioribus exposito, vel secundum sua statuta? Aliqui affirmant. Tum: quia tales Equites veri sunt religiosi. Tum etiam, quia esto non sint tales, in favorabilibus veniunt nomine religiosorum, & gaudent illorum privilegiis, ut diximus supra tract. 15. cap. 1. numer. 70. Sic Joannes Sanctius, Hieronym. Garcia, & Diana, quos ibi num. 71. dedimus. Quibus adde Bordon. resolut. 36. n. 70. Delbene tom. 2. c. 14. dub. 18. sect. 11. n. 4. Thomas Hurtad. tom. 2. tract. 12. c. 1. §. 2. dub. 5. n. 2072. Sed nos oppositum cum Lezana sequuti sumus: quia licet ex rigore, & vi privilegiorum id possent; tamen in oppositum adest consuetudo, & communis sententia, ut fatetur ipse Diana 2. p. tract. 2. resolut. 30. & 8. p. tract. 7. resolut. 96. Bassæus nu. 5. P. Amicus tom. 8. disp. 15. sect. 3. n. 97. Anton. à Spir. S. sup. n. 857.

Pro confessoribus monialium approbatio 59. Major est secunda difficultas. An approbatio Episcopi requiratur, pro audiendis monialium confessionibus, quæ sunt regularibus subjectæ: propter constitutionem Gregor. XV. quæ incipit: *Inscrutabili*. edita 15.

Februarij 1622. ubi dicit: *Confessores quomodocumque exempti, tam ordinarij, quam extraordinarij, ad confessiones monialium, etiam regularibus subjectarum audiendas, nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo diocesano idonei judicentur, & approbationem, qua gratis conceditur, obtineant.* Accedit Sacræ Congregationis declaratio, quæ in fine dictæ bullæ habetur, & ad longum refertur à Bordon. tom. 2. resolut. 36. à n. 73. §. Sed dicendum est posse confessarios monialium exemptarum, sive sæculares sint, sive regulares, illarum confessiones audire, dummodo approbati sint ab illarum ordinario, licet non ab Episcopo. Et ratio est: quia secundum privilegia antiqua id poterant omnes regulares utriusque sexus, confiteri videlicet cuicumque Sacerdoti à suo ordinario prælato approbato: sed Concilium Tridentinum circa hoc nihil innovavit, quia solum petit approbationem Episcoporum pro confessionibus sæcularium, etiam Sacerdotum, audiendis: ergo, &c. Et constitutio illa Gregorij XV. cum declaratione Cardinalium, vel non est adhuc executioni mandata, ut volunt aliqui, vel fuit saltem pro Hispania suspensa, ut latè diximus hoc tract. c. 3 n. 39. Atque ita docent Perez disp. 51. sect. 1. n. 1. Thomas Hurt ad. tom. 2. tr. 12. cap. 1. dub. 5. num. 2003. Lezana tom. 5. in Mari magn. Carmelit. num. 371. Velateus verb. *Confessor monial.* num. 1. Antonius à Spir. sancto in *Director. regular. tractat. 2. dispus. 3. sect. 1. numer. 241.* & in *Director. Confess. tract. 5*

Episcopi non requiruntur.

tractat. 5. disputat. 13. sect. 2. num. 856.
 Qui etiam cum prædictis authoribus
 alleit, non requiri approbationem
 Episcopi in confessario, pro confes-
 sionibus monialium Episcopo subje-
 ctarum; sed solum Prælati Confessa-
 rij licentia, & approbatio: quia ex ju-
 re, & privilegiis antiquis solum hoc
 requirebatur in confessario regulari,
 pro audiendis confessionibus om-
 nium fidelium utriusque sexus: sed
 Concilium solum addit, requiri ap-
 probationem Episcopi pro sæculari-
 bus ipsi subjectis, non pro religiosis:
 ergo pro illis relinquit jura, & privi-
 legia antiqua in suo robore. Quod
 probabile judicamus, loquendo de
 monialibus alterius, vel ejusdem or-
 dinis, cum confessario, Episcopis sub-
 jectis; non de monialibus alterius or-
 dinis subjectis regularibus; nisi ab ea-
 rum prælatis obtineatur licentia:
 propter ea, quæ hoc puncto §. 6. di-
 cemus, loquentes de contentibus
 alterius Ordinis religiosis.

§. III.

*Positne Episcopus cum limitatione re-
 gulares approbare? vel illis idoneis
 repertis, approbationem non
 impertiri?*

Graviter ^{60.} **D**uplicem gravissimam dif-
 ficultatem tangit hæc titu-
 lus. Quam libuit ex professo exami-
 nare. Et à secunda incipiendo, quæri-
 tur, an regulares apti & idonei, præ-
 sentati Episcopo, si ab eo, ex odio, aut

mala voluntate, aut ex alio pravo af-
 fectû, non fuerint admisi, nec ap-
 probati ad confessiones, possint ipsi
 sæcularium confessiones audire, ac
 si essent de facto approbati? Et sup-
 ponimus, in hoc graviter peccare
 Episcopum contra justitiam, si abs-
 que justa causa ad confessiones per-
 tinente, idoneum regularem à suo
 prælato præsentatum reprobarer, aut
 approbationem non impertiretur.
 Nam approbatio, ut diximus, pertinet
 ad ordinem justitiæ, ad quam jus ha-
 bet expositus, ut si reperiat idoneus,
 ei approbatio conferatur: contra
 quod agit Episcopus denegans illi
 approbationem, ob inordinatum ad
 religionem affectum. Unde & ipsi
 religioni, & prælatis ejus injuriam
 irrogat. Colligitur autem Episcopum
 ex malevolentia, non ex jure denega-
 re approbationem, si contra regula-
 res soleat jacere convitia, si religionis
 institutum vituperet, si publice, aut
 secretè religionis detrahat, si ni-
 mius est in examine, qui circa alios est
 forte remissus, si cum tali scientia,
 aut peritia repertum alium Sacerdo-
 tem sæcularem, vel regularem alte-
 rius ordinis approbaverit, vel aliis si-
 milibus signis, raro in Dominis E-
 piscopis, qui perfectionis statum pro-
 fitentur, repertis: sed quia homines
 sunt, possunt obliquis affectibus re-
 torqueri. Quæritur ergo, an si in his,
 & similibus casibus denegent Epi-
 scopi injustè, regularibus appropria-
 tionem, ipsi audire possint confessiones
 sæcularium?